

Oppsummering av november på Nordstjerna

Vi avsluttet november med en høstutstilling. Veldig spente og glade barn, som gledet seg til å vise frem det de hadde laget. Flott å se så mange foreldre som møtte opp!

Når vi tilbyr formingsaktiviteter har vi samme aktiviteten flere ganger. Noen barn synes det er kjempegøy med forming, og kommer med en gang. Andre trenger litt tid til å observere hva dette egentlig er før de får lyst til å prøve. Vi ser også forskjell i hvor styrt en aktivitet er. Noen ganger er det lettere å ikke ha en fast ramme å forholde seg til, men heller være helt fri i forhold til hva man bruker materialet til. Når vi har høstutstilling ønsker vi å vise dere hva barna har holdt på med, men siden det er et mål at det å skape noe skal være gøy, tvinger vi ingen barn til å være med på formingsaktiviteter. Vi håper selvfølgelig at alle skal lage noe, men vet at det sjelden er slik at alle vil lage alt. Vår oppgave blir da å fortsette å tilby ulike materialer, så kanskje alle finner noe de liker godt å drive med.

Frem til høstutstillingen har vi tatt for oss to bøker, "Regnbuefisken" og "Hvordan fuglene fikk farge". Som dere så på høstutstillingen var bøkene kopiert opp på veggene. Barna har snakket mye om bildene, hva som skjer og stilt undrende spørsmål. Ved å gjøre det på denne måten ble det lettere å få tak i det som fenget barna ved bøkene, siden de har anledningen til se på bildene når de måtte ønske. Dette igjen er med på å drive prosjektet videre.

Når desember nå kommer legger vi temaet "Kunst, kultur og kreativitet" og "Regnbuen" bak oss. Nå skal vi kose oss med adventssamling, nisser, pepperkaker, julesanger etc.

Utegrupper med Løvetenner og Solsikker.

Ja, nok en måned er passert, og vi koser oss fortsatt med mange fine dager i skogen. Været har gitt oss noen små utfordringer, men ingen så store at de har ødelagt gode naturopplevelser.

Vi ser at naturen er et stimulerende lek- og læringsmiljø. Landskapets form med bakker og skrenter er utfordringer som barna må takle, vegetasjonen gir ly og skjul og trær til å klatre i og jordet gir muligheter til å løpe og tumle på. Barn har en undrende og kreativ tilnærming til omgivelsene og tolker de funksjonene som finnes der på mange ulike måter. Intuitivt tar barna landskapet i bruk til fysisk utfordring og lek. Barn oppsøker, oppdager og utforsker miljøet og ser umiddelbart muligheter til lek og aktiviteter i landskapet. Dette kan forklares gjennom Gibsons teori om "affordances".

Teorien om "affordances" (Gibson 1979) Gibson hevder at det er en klar sammenheng mellom det perseptuelle (sanse-) systemet og det motoriske systemet og at vi bruker omgivelsene på den måten som vi oppfatter dem. Begrepet "affordances" beskriver den funksjonen et element i landskapet kan tilby individet. Det å oppfatte elementer i landskapet er å oppfatte hva de kan tilby av funksjoner. Barn oppfatter elementer i landskapet som funksjoner, det vil si hva de kan tilby: muligheter til å klatre, skli, hoppe, kaste, bygge

Vi ser at det tar lang tid for barna å oppdage alle mulighetene som ligger i landskapet rundt stamplassen, og selv om noen uttrykker at de synes det er kjedelig å være i skogen flere ganger i uken. Vi kan med sikkerhet påstå at når vi først har kommet oss dit, utforskes, lekes og erfares det fra vi kommer til vi går.

Radiusen for hvor langt barna beveger seg fra oss voksne trekker seg stadig lengre, selv om de må følge regelen om at de hele tiden må se en voksen fra stedet der de leker.

I de mange nedblåste trærne lekes det stadig på nye måter.... det kan være et slott, et hus et kjøkken eller en seng. De klatrer over, under eller opp i dem og møter nye utfordringer de må løse.

Det klatres også i andre trær, som står godt plantet med røttene i jorda..... her har vi en overbevisning om at barn ikke overgår sitt mestringsnivå og ikke klatrer i trær de ikke kommer ned av eller høyere enn det de tørr. Det vi selvfølgelig passer på, er at det ikke ligger steiner eller andre ting de kan skade seg mer på, om uhellet skulle skje, om de skulle falle ned. Det har ennå ikke skjedd at et barn har falt ned fra et tre, så lenge vi har jobbet i barnehagen, og det er nå nesten 20 år..... så vi føler at teorien vår er til å stole på.

Videre så ser vi også at barna liker å finne seg noen «gjemmesteder», hvor de får «leke i fred»..... dette gir også vegetasjon og trær i skogen gode muligheter for. De liker å være litt ute av oss voksenes oppmerksomhet, og legger ikke alltid merke til at vi med jevne mellomrom «titter innom» og forsikrer oss om at alle har det bra, og at leken flyter godt.

Nå venter vi på snøen og gleder oss til «svømmekurs» neste uke.